

ШОФЬОРЪ

Два-три стола задъ вратата,
Турямъ между тъхъ краката
И четвърти за моторъ
Ето ме и цѣлъ шофьоръ!..

Хващамъ съсъ рѫце едина,
Пускамъ вече и бензина;
Съсъ очитъ замижавамъ
И не мърдамъ, и не шавамъ
И си мисля, че съмъ вечъ
Отишъль ехеее далечъ!...
Но нали съмъ азъ злочестъ —
По срѣдъ пѫтя куца песъ;
Да го сгазя нѣмамъ сили,
Кучетата ми сж мили;
Тукъ ще трѣбва да се спира.
Почвамъ рѫчката да дири.

Ето ти сега беда...
Азъ въвъ свойта бѣрзина
Съмъ забравилъ, мили Боже,
Рѫчка нѣкаква да сложа.

Катастрофа!.. Жертви нѣма,
Азъ лежа си по корема
Съсъ разбитъ и кървавъ носъ,
А отъ кучето ни кость!

А-а!.. Де била белата!..
Леля блѣснала вратата
И разбила моя миль
Лекъ и брѣзъ автомобилъ!..

Чичо Лично